

[Peder Sass]

fortsætte efter 1994, dog i en anden og bedre form.

Vi ønsker generelt, at børn og forældre sikres en ret til en god vuggestue, børnehave, dagpleje eller fritidshjem, og de skal naturligvis have ret til at vælge. Men et frit valg forudsætter, at der er reelle valgmuligheder.

Pia Christmas-Møller (KF):

Her er tale om et virkelig godt forslag, som bygger på stærke konservative holdninger. Forslaget imødekommer således det for os så centrale grundsyn, som går ud på at give børnefamilierne en reel chance for at vælge den børnepasningsløsning, der passer bedst til de enkelte familiers individuelle og forskellige behov.

En udstrakt valgfrihed på børnepasningsområdet er afgørende, når det drejer sig om at give alle børnefamilier optimale vilkår for et harmonisk familieliv. Alt for ofte føres diskussionen om børnepasningsmuligheder, som om der udelukkende er tale om et praktisk problem. Det er helt forkert. Spørgsmålet om børnepasning er så sandelig også et spørgsmål om at sikre børnene de bedste opvækstbetingelser, de rigtige udfordringer og udfoldelsesmuligheder, den altafgørende forældrekærlighed og voksenomsorg.

Børn er forskellige og har vidt forskellige behov. Hensynet til det faktum har desværre i alt for mange år været tilsidesat. Faktisk har vi i de sidste tyve år oplevet en udvikling, hvorefter stadig flere børn uden individuelle hensyn er blevet presset ind i et stærkt programmeret opvækstforløb. Ja, der har oven i købet været en tendens til, at også dagligdagen har været programmeret med tidlig morgenstart på en lang dag med mange institutionsskift, som først slutter, når alle i familien helt udasede mødes ved aftensmaden.

Adskillige undersøgelser har dokumenteret, at mange – ikke alle – både børn og forældre ønsker mere tid sammen. Vi ved også, at mange forældre faktisk ville foretrække selv at passe deres børn, hvis de ellers kunne få det til at hænge sammen økonomisk, og vi ved, at blot en lille del af det beløb, det koster det offentlige at drive en offentlig institutionsplads, ville kunne realisere disse familiers drømme. Tror man ikke på det, kan man bare spørge foreningen, som i dag har demonstreret for netop det forslag, vi har til behandling nu.

Vi synes altså, det er på høje tid, at familierne får større valgfrihed på dette område, og det lægger forslaget op til. Ud over at kommunerne får adgang til at yde et tilskud pr. barn til private pasningsløsninger, lægger forslaget også op til et langt friere valg mellem forskellige offentlige pasningstilbud, og det er der også god brug for, eftersom ét barn kan have behov for nogle timers pasning i en offentlig dagpleje tæt på hjemmet, mens et andet barn kan have brug for mere omfangsrig pasning tæt ved forældrenes arbejdsplads. Den større valgfrihed skal efter forslaget også gælde på tværs af kommunegrænserne.

Vi synes, der er tale om et rigtig godt forslag, som udvider forældrenes valgmuligheder, og som giver kommunerne en mulighed for fleksible pasningstilbud, der også vil kunne afhjælpe ventelisteproblemet. Vi anbefaler stærkt, at Folketinget bidrager til et konstruktivt udvalgsarbejde vedrørende lovforslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre hilser vi dette lovforslag meget velkommen. Lovforslaget giver fire friheder til børnefamilierne, og det giver familierne en bedre mulighed for selv at tilrettelægge deres dagligdag. Det vigtigste i lovforslaget er den adgang, kommunerne nu får til at yde et tilskud til privat børnepasning. Det har længe været vores ønske at ligestille børnefamilierne, uanset hvilken pasningsordning de vælger, og dette er et skridt i retning af at give forældrene en økonomisk ligestilling, uanset om de vælger en offentlig eller en privat pasningsordning.

Indtil nu har det kun været de forældre, der benytter de offentlige børnepasningstilbud, der har fået del i de offentlige midler til børnepasning. Det er en urimelig forskelsbehandling af familierne. Det er rimeligt, at de, der ønsker andre muligheder f.eks. i privat regi, også får et tilskud. Forældre skal have lov til selv at bestemme, hvilken børnepasning der nu engang passer familien bedst. Det kan være at vælge selv at passe børnene, det kan være, man ansætter en i huset, eller man går sammen i en forældrekreds, gør brug af en virksomhedsordning, eller det kan være, man vælger det offentlige tilbud i form af dagpleje eller daginstitution. Jeg vil ikke blande mig i, hvordan familierne indretter sig, men bare sørge for, at de får et reelt valg mellem offentlige og private muligheder.